

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: کریستین شتیملر - Kristian Stemmler

برگردان از: دیپلوم انجنیر نسرین معروفی
۲۹ اکتوبر ۲۰۱۶

میدان بازی اطفال در عقب سیم های خاردار

شهر هامبورگ "محبس به خاطر اخراج" را برای فراریانی که تهدید به اخراج از کشور المان می شوند، باز می کند. اولین سرنیشان این محبس، پناهجویان افغان هستند که باید به افغانستان بازگردانیده شوند.

Foto: Axel Heimken/dpa- Bildfunk

نگهداری فامیلها در داخل: شهر هامبورگ خود را در زمینه اخراج پناهجویان در رول پیش قراول قرار داده است.

نمایندگان احزاب "سرخ و سبز" در سنات المان در هامبورگ اسنادی را ارائه داشتند که به تازگی ها سیاست پناهجویی المان در خاصیت صهیونیستی بیشتری یافته است. در این هفته در کنار میدان هوایی "فولز بوتلر" شهر هامبورگ زندان به دور انداختن پناهجویانی که با فشار و زور از المان اخراج می گردند، کار و فعالیت خود را آغاز می کند، که از جانب رسانه های جمعی به حیث "محبس سراسری اخراجی ها" توصیف می شود.

پناهندگانی که درخواست پناهندگی آنها رد شده، قبل از این که دوباره به کشور جنگ زده و به فقر و بدبختی انتقال داده شوند، دولت المان آنها را دوباره صحیح در ناز و نعمت می پروراند: طوری که اتاقها مجهز است با ویلند و تلویزیون، اتاق جداگانه برای کشیدن سگرت و در مقابل دروازه در آمد اتاق ها میدان بازی برای اطفال. به این مفهوم که اخراج با تمام تحمل آن، به دیگران نمایش داده شود

"بیرند کروزر Bernd Krösner" عضو شورای داخلی کشور که تعلقات حزبی ندارد، در سخنرانی مطبوعاتی که به روز جمعه نموده بود، گفت: تأسیساتی با داشتن ۹۰ کانتینر خلاف گزارش "هامبورگر آبندبلیت *Hamburger Abendblatt*"، "یک زندان اخراجی" ها نیست. این تأسیسات اگر دقیق تر گفته شود، یک ابزار مکمل تر جهت انجام کار های خروج پناهجویانی است که اجازه ندارند تا در المان اقامت نمایند.

"کروزر" افزود، که در دیگر تأسیساتی که جهت اخراج پناهجویان مدنظر گرفته شده، پناهجویان تا ۱۸ ماه را در آن جا ها می گذرانند، مگر در تأسیساتی که در کنار میدان هوایی هامبورگ در نظر گرفته شده، پناهجویان فقط تا چهار روز اسکان داده می شوند.

به اساس نوشته اخبار *Welt* تصویری که سنات شهر هامبورگ می خواهد از خود به نمایش گذارد، "پیش قراول و لجوج در اخراج پناهجویان در المان" می باشد. در حالیکه در یک شهری مانند هامبورگ که محلات فعال و اتحادیه های مردمی متواتر از تقلیل خدمات اقتصادی زجر و سختی می کشند، دیده می شود که در چنین مواردی پول کافی در اختیار دارند، زیرا دولت علاوه به مبلغ اضافه از یک میلیونی که جهت ساختن این تأسیسات به مصرف رسانیده، مصارف جانبی آن را اخبار "ولت" به مبلغ حد اقل ۱.۱۸۸ میلیون یورو در سال تخمین نموده است، و آنهم برای نگهداری و اخراج ۲۰ نفر که از جمله ۱۵ آن از طرف هامبورگ و ۵ دیگران از جانب "شلیزیوگ هول اشتاین" مورد استفاده قرار می گیرد.

این ساختمان، که نباید زندان باشد، با آنهم دورادور آن را به ارتفاع دو متر دیوار بلند با سیم خار دار احاطه کرده، که میدان بازی اطفال را نیز ضمیمه دارد. چنین تجهیزاتی که همیشه و طور دلخواه نمی شود به آن نزدیک شد، بیانگر موجودیت یک "ساحه مطمئن" برای "ساکنان" تخریبگر و آشوبگر می باشد.

طوریکه "آبند بلیت" می نویسد: گوگرد و لایتر در ساختمان ممنوع است، کسانی که سگرت می کشند مجبور هستند تا به اطاق مخصوصی که جهت سگرت کشیدن آماده شده، بروند و سگرت خود را می توانند توسط اتومات سوخت بدون آتش روشن نمایند. کارمندان این تأسیسات آموزش دیده اند تا بتوانند علایم خود کشی را تشخیص بدهند

"گابی براش Gabi Brasch" از جمله هیأت مدیره "دیاکونیشن ویرک هامبورگ" که نهادیست مربوط به کلیسا، در مقابل رسانه خبری یونگی ولت *junge Welt* اظهار نمود، که این "محبس اخراجی" از کشور به درجه اول پر مصرف است و از لحاظ قانون اساسی سمبولی است نگران کننده. شهر هامبورگ مبلغ ۱.۵ میلیون یورو را برای نگهداری و اخراج ۲۰ نفر در سال به مصرف می رساند، در حالی که آنها مرتکب هیچ جرم و جنایتی نشده اند. این مبلغ می توانست به طوری منطقی و با مفهوم جهت حفظ و حمایت پناهجویان، جهت ادغام آنها در جامعه و همچنان جهت پشتیبانی کسانی که داوطلبانه می خواهند به کشور شان برگردند، به مصرف برسد.

طبق گزارش رسانه ها، مدیر امور کار برای پناهجویان، "کونتر بورکهارتد Günther Burkhardt" آشکارا و دقیق تر گفت، که "اقدامات دولت المان آغازیست جهت عملی نمودن اخراج پناهجویان به طور بی رحمانه و خشونت آمیز". تأسیساتی مانند محبس اخراج پناهجویان ممکن است که منجر به اخراج انسانهایی شود که هیچ گاهی اجازه

اخراج آن ها از کشور المان نبوده است" "بورکهارد" این موضوع را به ارتباط توافقنامه بازگشتی که دولت المان در شروع ماه اکتوبر با دولت افغانستان فیصله کرده بود، بیان کرد.

شهر هامبورگ به طور واضح و با بی صبری در انتظار است تا به این توافق نامه تحقق ببخشد.

رسانه خبری "تاتس taz" به روز جمعه گزارش داد که یک طیاره با ۵۰ سرنشین به روز پنجشنبه به سمت افغانستان پرواز می کند.

سخنگوی سیاسی پناهندگان جناح چپ مجلس "کریستینا شنایدر Christiane Schneider" گفت که: اخراج پناهجویان و انتقال آنها در یک کشوری که در آنجا جنک و ترور حاکم و هر لحظه امکان اتفاق حادثه ای دردناک وجود دارد، در حقیقت غیر قابل تصور است.

راجع به این مسأله در ذهن حزب "سبز ها Grünen" فقط این موضوع خطور نمود که یکجا با حزب "اس پ دی SPD" در انجمن شهرداری پیشنهاد نمایند که همزمان با اخراج پناهجویان از کشور باید دقت شود تا از اخراج پناهجویان به مناطقی که در آنجا جنگ و کشمکش وجود دارد، در میدان هوایی جلوگیری شود. حزب سبز ها در مقابل سیاست سرسختانه رئیس بلدیة شهر هامبورگ "اولاف شلس Olaf Scholz" چیزی ندارند، تا قرار دهند.

افزوده مترجم:

خوانندگان گرانقدر!

دیدن عکسی که در همین مضمون نشر شده ، آیا اردوگاه های جور و ستمی را که نازی ها برای یهودیان ساخته و با سیم خاردار احاطه شده بودند به خاطر نمی آورد؟. به یقین که این عکس صحنه های دوران فاشیسم را که اکثر ما با مطالعه از تاریخ فاشیسم در المان و هم با دیدن فلم های سینمایی و فلم های مستند در سینما ها و هم در تلویزیون ها از نظر گذشتانده ایم ، مجسم می سازد. چنین فلمهایی "خوشبختانه" در کشور المان متواتر در معرض نمایش و دید قرار داده می شوند، که از یک جانب منظور از پخش فلمها و اسناد دوران فاشیسم آموختن از تاریخ حاکمیت فاشیسم المان است و از جانب دیگر جنبه های که حاکی از قدرت رهبری و نظامی فاشیسم المان در جهان و شور و علاقه خلقها از اوضاع حاکم در المان می باشد، به کار گرفته می شوند تا از این طریق بتوانند افکار و روحیه فاشیستی را در مغز نسل های آینده زنده نگهدارند که هیچ گاهی قدرت و حاکمیت آنها به فراموشی سپرده نشود.

ناگفته نماند: تفاوت میان اردوگاه های یهودی ها و اردوگاه های پناهجویانی که در شهر هامبورگ بنا نموده اند، این است که با وجودی که هر دو اردوگاه با سیم خاردار احاطه شده است، در اردوگاه های یهودی ها انسانها با شکم گرسنه و با کار شاقه به نابودی کشانده می شدند مگر در اردوگاه های پناهجویان افغان، انسانها با "تجمل و ناز و نعمت" به زندانها و کشتار گاه هایی که خود عاملان آن هستند، فرستاده می شوند.

با وجودی که سابقه فاشیسم و نازیسم در المان به سالهای پیش بر می گردد و دوران حاکمیت خود را هم گذرانیده است، با آنهم خطرات ظهور دوباره فاشیسم را جدی نمی گیرند و به حوادث ۸۰ سال قبل که به قیمت نابودی جان میلیونها انسان در جهان تمام شد، نمی خواهند بیندیشند.

شرایط امروزی اروپا و خاور میانه که مستقماً با سیاست اقتصادی و سیاسی امپریالیسم ناتو و امپریالیسم امریکا گره خورده است، موج جنبش های فاشیستی را هر روز باز تولید می کند که جرعه های از آن را در المان می توان دید.

فاشیست ها ماهیت جنبش فاشیستی خود را پنهان نمی کنند، حتی آنها از جانب دولت المان در جنبش اوکراین که باعث سقوط دولت آن کشور و جدائی کریمه شد، فرستاده شدند. طوری که ما دگرگونی اوضاع را در اوکراین از طریق رسانه های صوتی و نشراتی دیدیم و خواندیم.

طوری که ما شاهد اوضاع در کشور المان هستیم تحرکات فاشیستی گروه های نظیر پیگیدا و لیگیدا و .. که همان فاشیستها هستند مگر تحت عنوان گروه های راست افراطی قلمداد می شوند، روز افزون می باشد. این گروه های راست افراطی که خود را میهن پرستان می نامند، در حقیقت نیرو های فاشیستی هستند که از نظر سیاسی سطح آگاهی آنها بالا نیست. سازماندهندگان این جریان کسانی هستند که در داخل دولت المان کار می کنند، چه در داخل قوای نظامی و پولیس است و چه هم در داخل مقامات بلند پایه دولتی. افکار فاشیسم در المان در حال رشد است گروه های فاشیستی در المان فعالیت های زیادی را چه از طریق به راه انداختن تظاهرات و تجمعات آشکار و مخفی علیه خارجیان، مسلمانان و پناهندگان به راه می اندازند و چه هم از طریق آتش زدن کمپ ها و خیمه ها و لاگر ها که باعث قتل و نابودی، ترس و وحشت میان مهاجران می گردد. مهاجرانی که به اثر جنگ های خانمان سوزی که با تجاوزات و مداخلات نظامی امپریالیست های ناتوئی و امپریالیسم امریکا در کشور های مانند افغانستان، عراق، سوریه و شمال افریقا و... در جریان است، مجبور به ترک کشور و فامیل می گردند. سالانه هزاران نفر سرحدات زمینی، بحری و هوائی را که توسط نظامیان دولتی و خصوصی کنترل و محافظت می شوند با تمام خطراتش طی می نمایند و به کشور های اروپائی به خصوص اتحادیه اروپا مجبور به مهاجرت می شوند.

زمانی که به یکی از کشور های اتحادیه اروپا درخواست پناهندگی می دهند به طور مثال اگر ما کشور المان را در نظر بگیریم، دیده می شود که پناهجویان در اردوگاه های تحت نظارت قوانین پناهجوئی اسکان داده می شوند. زیست اجباری پناهجویان در فضای بیرون از جامعه یعنی در اردوگاه ها و خیمه ها و کمپ ها، پناهجویان را از عرصه های فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی که به یقین قصد ورد به آنها را دارند، دور نگهداشته، همواره تهدید به دیپورت به مثابه شکنجه دایمی آنها را عذاب می دهد. پناهجویان باید مطابق به نیاز های سیستم سرمایه داری، مراحل ادغام شدن را در خاک المان طی نمایند.

در حالیکه دولت و مردم المان همیشه صحبت از ادغام آنها در جامعه المان می نمایند به این معنا که پناهجویان باید هر چه زود تر زبان بیاموزند، درس بخوانند، کسب و کار یاد بگیرند تا در جامعه پذیرفته شوند. در صورتی که پناهجویان از اجتماع به کلی دور نگهداشته می شوند، چطور قادر خواهند شد تا شرایط و خواست فاشیستی آنها را برآورده سازند.

کشور المان به نیروی کار ارزان و مطیع نیاز دارد. ضرورت، خواست و نرخ ارزان بازار کار و سرمایه است، که زمان ورود پناهندگان را به عرصه کار، و آنهم به کار های بی ارزش و غیر قانونی که دولت از آن کاملاً اطلاع دارد، وابسته می سازد.

حزب حاکم در المان به رهبری انگلا مرکل، حزبی است که در ظاهر موافق ورود پناهندگان است ولی باز هم همین حزب است که علیه نیرو های فاشیستی اقدامات لازم را انجام نمی دهد و مبارزه قاطعانه را اعلام نمی کند. دولت المان در مقابل آنها تا سرحدی پیش می رود که چنین نیرو هائی چهره جهانی کشور المان را خدشه دار نسازد.

در هر کشوری که دولتهای راسیت برسر اقتدار هستند، رشد باور های نژاد پرستی و تحرکات شبیه فاشیستی و یا مستقیم تحرکات فاشیستی که از پوپولیسم دولتهای راست تغذیه می کنند، با هدف قرار دادن پناهندگان، خارجیان و نیرو های چپ، می خواهند تا دلایل واقعی بحران اقتصادی و بیکاری را بپوشانند.